

Bu proje Avrupa Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

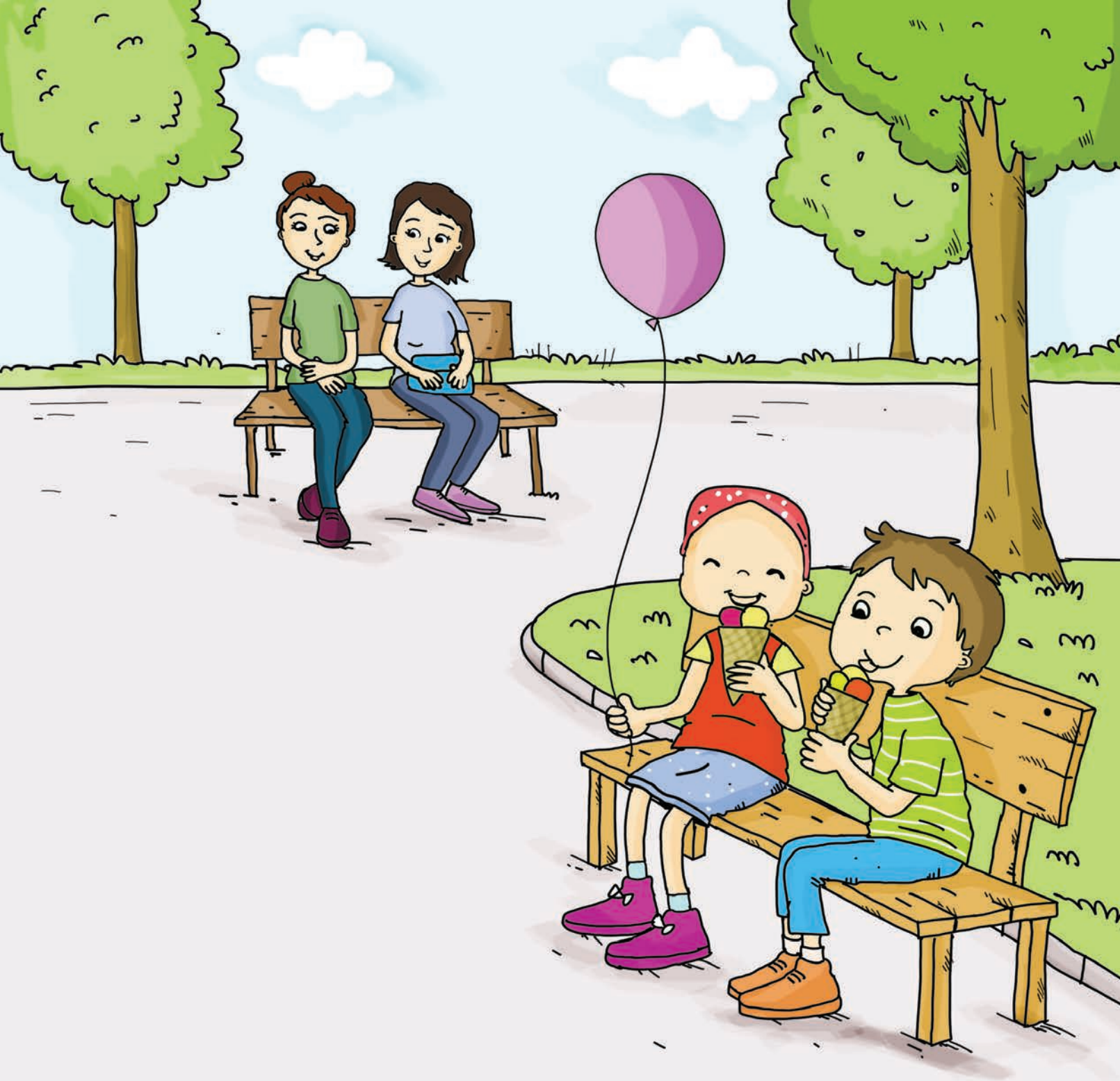

EĞİTİMDE
BİRLİKTEYİZ

Mektup Arkadaşıım

unicef

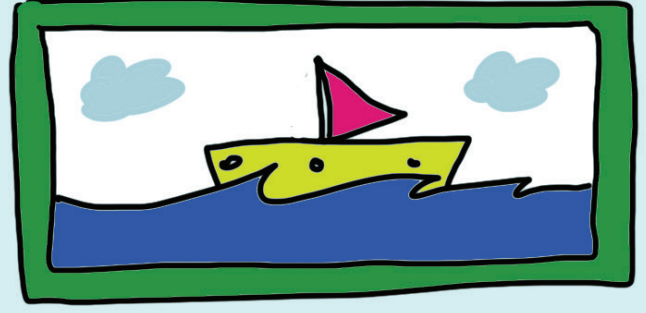

Mektup Arkadaşım

"Hoş geldin Umut.
Bugün sana
Duru'dan
mektup
geldi."

"Yaşasın!"

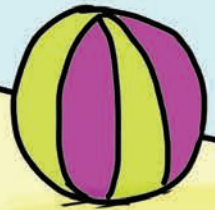

"Oğlum önce yemek ..."

"Hayır anne.
Önce mektubumu
okuyacağım, sonra
yemeğimi yerim."

"Anne, Duru ile bizim parkta oyun oynayacağız."

"Çok sevindim Umut."

Duru benim mektup arkadaşıım.
O da benim gibi 8 yaşında.

Biz okuma yazmayı geen sene rendik. retmenimiz bizden mektup arkadaşı bulmamızı istedi. Duru ile mektuplaşmamız o zaman başladı.

Birbirimize neler yaptığımızı yazıyoruz.
Yapmak istediklerimizi, hayallerimizi...

İlk zamanlar mektupta ne yazacağımı hiç bilemiyordum. Çünkü her gün aynı şeyleri yapıyordum. Duru bana o kadar güzel mektup yazıyordu ki...

İşte burada,
bana yazdığı
mektuplardan
bir tanesi.

Okuyayım:

"Umut bugün çok güzel bir şey oldu.
Oyun odasına müzik aletleri geldi. Senin
sevdiğin oyun blokları da geldi.
Beni ziyarete geldiğinde birlikte
 oynayabiliriz."

İşte bir diğer mektup:

"Merhaba Umut. Mektubunu aldım. Beni görmeye gelecekmişsin. Çok sevindim. Oyun odasında müzik aletlerini çalarız. Ben de senin Türkçe ödevine yardım ederim..."

Duru ile pek çok kez buluştuk. Onu kaldığı hastanede ziyarete gittim. Duru kitap okumayı ve defterine bir şeyler yazmayı çok seviyor. Bu konuda oldukça da başarılı.

Sonra, 2 Nisan günü Duru'nun doğum gününü kutladık. Öğretmenim ve pek çok arkadaşım da gelmişti.

Duru'ya ve arkadaşlarına, okumaları için kitaplar hediye etmiştik.

Başka bir gün hastanenin oyun odasında birlikte yapboz yapmıştık.

Başka bir gün müzik aletlerini çalıp şarkı söyledik.

Bir keresinde de kitap okuyup sonra da çizgi film izlemiştik.

Bazen hastane okulunda birlikte ödevlerimizi yapıyoruz. Ben genellikle çarşamba günleri onu görmeye gidiyorum. Duru'nun ilaç almadığı gün...

Fırsat buldukça da birbirimize mektup yazıyoruz. Benim ona yazdığım ilk mektup şöyleydi:

Duru'nun ilk mektubu: Merhaba, ben Duru. Ben de 7 yaşımdayım. Şimdilik hastanede yaşamak zorundayım. Burada benimle beraber kalan arkadaşlarım var. Hastanede oyun odamız, hatta bir de okulumuz var. Yapmak istediğim şeyler: Lunaparka gitmek, atlıkarıncaya binmek, dondurma yemek, paten kaymak ve piyano çalmak...

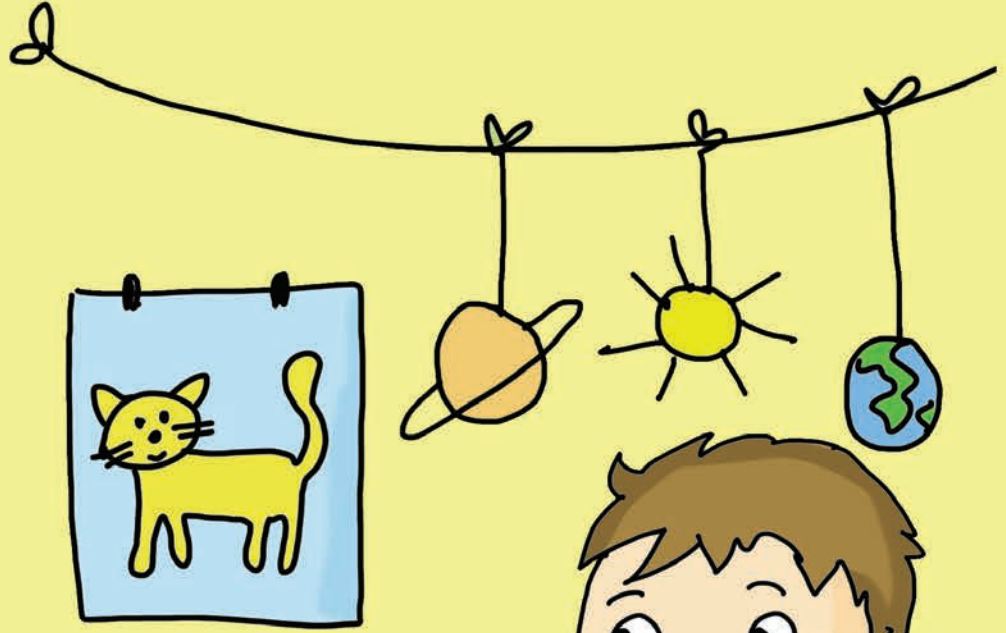

Aradan bir sene geçti.
İşte Duru'nun son
mektubu:

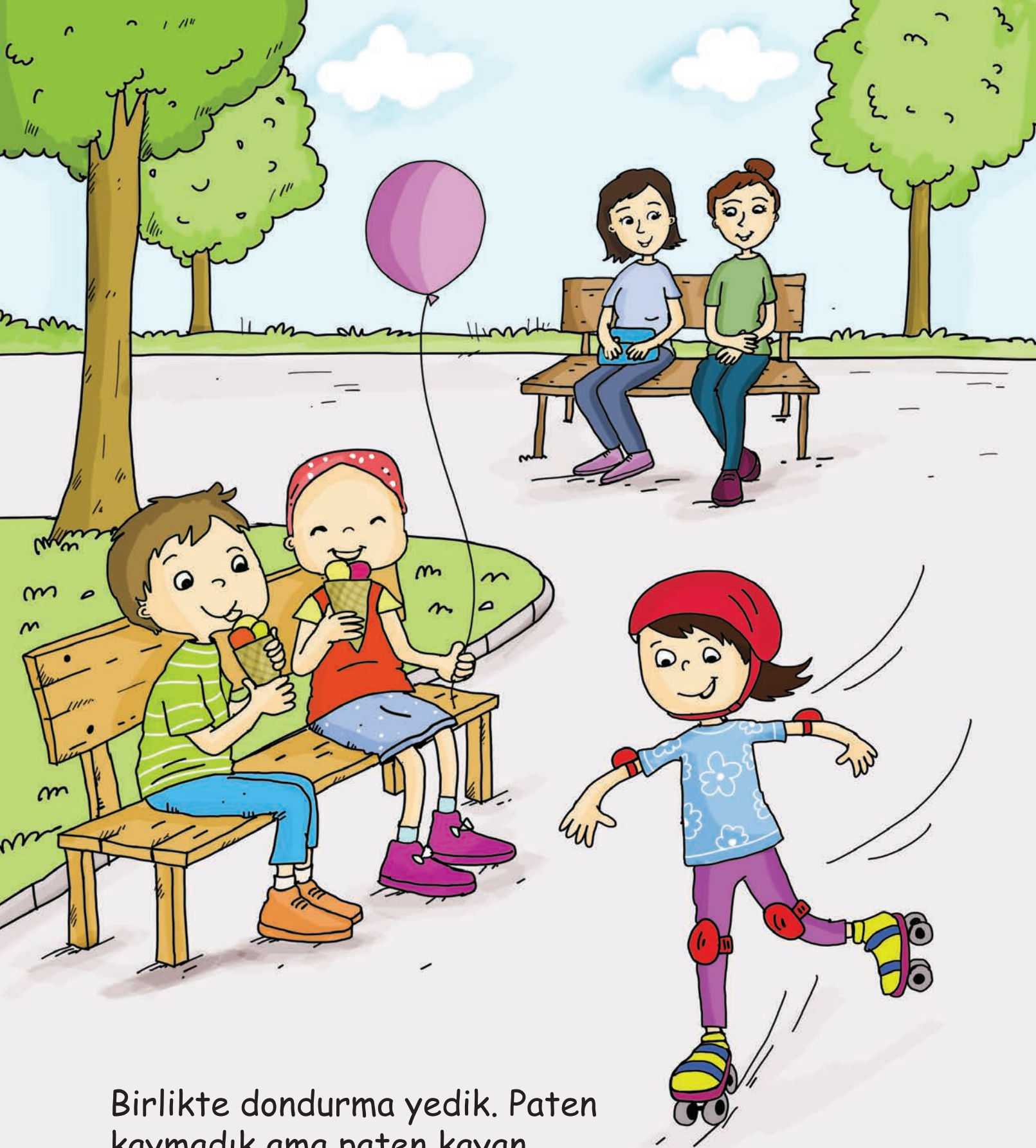
Merhaba,
Umut. Doktorum
izin verdi. Sizin
evin oradaki
parka gelip birlikte
kumdan kale
yapabiliriz. Sonra
beraber dondurma
da yeriz. Ama
çok yememek
şartıyla...

Tabii ki hepsini
okumayacađım mektubun.
Mektuplar özeldir...

Geçen hafta parkın önünde Duru ile buluştuk. Çok güzel kumdan kaleler yaptık.

Birlikte dondurma yedik. Paten kaymadık ama paten kayan çocukları seyrettik.

Sonraki buluşmamızda atlıkarıncaya binmek için sözleştik. Birbirimize mektup yazmaya devam etmeye de.

EĞİTİMDE BİRLİKTEYİZ

**ENGELİ OLAN ÇOCUKLAR İÇİN
KAPSAYICI ERKEN ÇOCUKLUK EĞİTİMİ PROJESİ**

Öykünün sesli betimlemesine ve
dijital haline bu karekod aracılığıyla ulaşabilirsiniz.

Bu yayın Avrupa Birliğinin ve Türkiye Cumhuriyetinin finansal desteği ile hazırlanmıştır.
Bu yayının içeriği proje uzman ekibi tarafından hazırlanmış ve hazırlanan bu içerik çalıştaylarda farklı paydaşların görüşleri dikkate alınarak düzenlenmiştir. Yayının içeriği hiçbir şekilde Avrupa Birliği, Merkezi Finans ve İhale Birimi, Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüşlerini yansıtmamaktadır.